

Ikt. sz.: EUB-40/23-4/2015.

EUB-13/2015. sz. ülés
(EUB-36/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2015. május 11-én, hétfőn, 10 óra 02 perckor
az Országház földszint 93. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Tájékoztató az Európa 2020 stratégiát végrehajtó 2015. évi nemzeti reformprogramról</i>	5
<i>Turóczy László tájékoztatója</i>	5
<i>Hozzászólások és kérdések</i>	9
<i>Turóczy László válasza</i>	13
<i>Tájékoztató a 2015. évi konvergenciaprogramról</i>	15
<i>Balogh László tájékoztatója</i>	15
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	17
<i>Balogh László válasza</i>	19

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató az Európa 2020 stratégiát végrehajtó 2015. évi nemzeti reformprogramról

Előterjesztő: Turóczy László, a Nemzetgazdasági Minisztérium helyettes államtitkára

2. Tájékoztató a 2015. évi konvergenciaprogramról

Előterjesztő: Balogh László, a Nemzetgazdasági Minisztérium helyettes államtitkára

3. EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Stratégiai Beruházási Alapról, valamint az 1291/2013/EU és az 1316/2013/EU rendelet módosításáról [COM (2015) 10; 2015/0009/COD] (A bizottság állásfoglalásának kialakítása – HHSZ 140. §(5) bekezdés)
Zárt ülés

Előterjesztő: Balogh László, a Nemzetgazdasági Minisztérium helyettes államtitkára

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Tessely Zoltán** (Fidesz), a bizottság alelnöke

Bana Tibor (Jobbik), a bizottság alelnöke

Gyopáros Alpár (Fidesz)

Firtl Mátyás (KDNP)

Dr. Józsa István (MSZP)

Helyettesítési megbízást adott

Csöbör Katalin (Fidesz) Firtl Mátyásnak (Fidesz)

Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz) Tessely Zoltánnak (Fidesz)

Farkas Flórián (Fidesz) Gyopáros Alpárnak (Fidesz)

Dr. Tóth Bertalan (MSZP) dr. Józsa Istvánnak (MSZP)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Juhász László főtanácsadó

Dóczy Zsuzsánna munkatárs

Meghívottak

Balczó Zoltán európai parlamenti képviselő

Turóczy László helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)

Balogh László helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 2 perc)

Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása

TESSELY ZOLTÁN (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm kedves képviselőtársaimat, vendégeinket, munkatársainkat. Az Európai ügyek bizottságának május 11-ei ülését megnyitom. Köszöntöm az első napirendi pontunk előterjesztőjét is, Turóczy László helyettes államtitkár urat, akitől elnézést kérünk, hogy megváltozott a terem, nehéz volt idetalálni, de örülök, hogy sikerült.

Megállapítom, hogy a bizottságunk határozatképes. Eseti képviseleti megbízásokat jelentenek be. Firtl Mátyás képviselő úr Csöbör Katalin képviselő asszonyt helyettesíti, én pedig Hörcsik Richárd elnök urat.

A napirendi javaslatot a képviselőtársaim megkapták. Három napirendi pontot tervezünk tárgyalni a mai napon. Az első tájékoztató az Európa 2020 stratégiát végrehajtó 2015. évi nemzeti reformprogramról. Második a tájékoztatás a 2015. évi konvergenciaprogramról, a harmadik napirendi pontot zárt ülésen tárgyalnánk, az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Stratégiai Beruházási Alapról, valamint két rendelet módosításáról. Kérdezem a képviselőtársaimat, hogy a napirenddel kapcsolatosan van-e észrevétel. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyet. Kérem, hogy a napirendet szavazzuk meg. Aki egyetért a napirenddel, kérem, most jelezze! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság a napirendet egyhangúlag elfogadta.

Napirend előtt szeretném tájékoztatni még a képviselőtársaimat, hogy az elmúlt héten, kedden Hörcsik Richárd elnök úrral munkaében fogadtuk Lolita Čigāne asszonyt, a lett parlament európai ügyek bizottságának elnökét. Az Európai Unió és az Egyesült Államok közötti szabadkereskedelmi megállapodásról, az Energiaunióról és a genetikailag módosított élő szervezetekkel kapcsolatos ügyekről egyeztetünk, illetve más aktuális uniós kérdések is szóba kerültek a jó hangulatú eszmecszerén.

Továbbá tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy az elnök úr, Hörcsik Richárd a mai napon az Unió Mediterrán Térségért Parlamenti Közgyűlésének ülésén vesz részt.

Tájékoztató az Európa 2020 stratégiát végrehajtó 2015. évi nemzeti reformprogramról

Az első napirendi pontra térve: lassan hagyományként tekinthetünk arra, hogy az európai szemeszter keretében a nemzeti reformprogram röviddel a benyújtása után bizottságunk napirendjére kerül. Félidejénél tart az Európa 2020 stratégiai program, most már jól látszik, hogy mely területeken vannak előrelépések és mely területeken elmaradások. *(Dr. Józsa István megérkezik.)* Kérem a helyettes államtitkár urat, tájékoztasson bennünket a jelenlegi állásról és szeretném utólag köszönteni Balczó Zoltán európai parlamenti képviselő urat. Örülök, hogy a nosztalgia jegyében is, gondolom, hiszen az elmúlt négy évben ennek a bizottságnak a tagja volt, figyelemmel kíséri a munkánkat. Kérem, hogy hasznos észrevételeit ossza meg velünk. A helyettes államtitkár úrnak adom át a szót. Parancsoljon!

Turóczy László tájékoztatója

TURÓCZY LÁSZLÓ helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Én is örülök annak a lehetőségnek, amelyet a Nemzetgazdasági Minisztériumban évről évre megkapunk, hogy tudniillik az Országgyűlés illetékes szakbizottságát tájékoztathatjuk az európai szemeszter

előrehaladásáról és azon belül annak a két stratégiai programdokumentumnak az előkészítéséről és benyújtásáról, amelyek az Európa 2020 stratégia végrehajtásának keretében április folyamán szoktak elkészülni. Ez részben a konvergenciaprogram, amelyet a kollégám a következő napirendi pont keretében fog bemutatni, részben pedig a nemzeti reformprogram. A két program között nagyjából úgy lehet elválasztó vonalat meghúzni, hogy a konvergenciaprogram a makrogazdasági politikák, a pénzügyi egyensúly, a pénzügyi politikák összegzését szolgálja, míg a nemzeti reformprogram alapvetően a strukturális politikákat, illetve kifejezetten az Európa 2020 stratégiához hozzájáruló kormányzati lépéseket kívánja összefoglalni. *(Gyopáros Alpár megérkezik.)*

Mind a két programot a kormány április végén fogadta el és nyújtotta be az Európai Bizottság számára. Az Európai Bizottság most értékeli ezeket és ezen programok értékelése alapján fogja megfogalmazni azt a javaslatát, amely a minden egyes tagállamra, köztük Magyarországra vonatkozó új, 2015. évi országspecifikus ajánlásokat tartalmazza.

Röviden tehát a nemzeti reformprogramról, megismételve a már elmondottakat annyiban, hogy érdemes szem előtt tartani, hogy ez kifejezetten az Európa 2020 stratégia végrehajtására irányuló intézkedéseket tartalmazza. Az Európa 2020 stratégia, ahogy azt mindannyian ismerjük, az Unió középtávú növekedési stratégiája, amely annyiban is meg kívánta haladni a korábbi lisszaboni stratégiát, hogy konkrét, számszerű célkitűzéseket is rendelt a legmagasabb rendű stratégiai célokhoz öt területen. Ezek a foglalkoztatás, a kutatás-fejlesztés, innováció, a klíma és energetika, az oktatás, felsőoktatás, illetve a társadalmi befogadás területe. Ahogy azt az elnök úr említette, most vagyunk nagyjából a félidejében ennek a stratégiának. 2010-ben indult és 2020 a véghorizontja. Ennek az értékelése folyamatban van. Erről a bizottságot is tájékoztattuk az elmúlt év őszén. Az értékelés következő eleme az lesz, hogy az Európai Bizottság részéről is fog születni egy, a stratégiát fél időben értékelő dokumentum és várhatóan valamikor az év második felében ez újra napirendre kerül. Magyarország egyébként a saját álláspontját, véleményét, értékelését az elmúlt év őszén megosztotta mind a Bizottsággal, mind a szélesebb nyilvánossággal.

Azért említettem az Európa 2020 stratégia célkitűzéseit, mert abban a kedvező helyzetben voltunk a nemzeti reformprogram előkészítésekor, hogy elmondhattuk, az Európa 2020 stratégia valamennyi célkitűzése területén az elmúlt hosszabb vagy rövidebb időben egyértelműen pozitív fejleményekről lehet beszámolni. Nem fogom számszerűen az összes indikátort ismertetni, de talán kiemelnék hármat, amely leginkább számot tarthat a bizottság érdeklődésére. A legnagyobb mértékű és a leglátványosabb előrelépés éppen a foglalkoztatási ráta tekintetében történt, ahol, ha a stratégia időhorizontjára tekintünk vissza, azt állapíthatjuk meg, hogy 2010 és 2014 között, tehát négy év alatt 6,8 százalékponttal emelkedett. Egyébként egyedül az utolsó évben, tehát 2014-ben is rendkívül magas, 3,7 százalékpontos volt a növekedés. Ez egy igen jelentős növekedés Magyarország részéről, különösen, ha egybevetjük azzal, hogy az EU átlagában ugyanez alatt a négy év alatt minimális növekedés volt csak megfigyelhető, 0,6 százalékpontos. Azt lehet megállapítani, hogy ennek a rendkívüli növekedésnek köszönhetően Magyarország, aki 2010-ben még a legeslegutolsó volt az Európai Unióban a foglalkoztatási rátát tekintve, ma már inkább a középmezőnyhöz tartozik, már csak 1-2 százalékponttal marad el az Európai Unió átlagától a jelenlegi szintet tekintve. Minden okunk megvan arra, hogy abban bizakodjunk, ha ez a dinamikus növekedés a következő években folytatódik, akkor nemcsak meg fogjuk haladni az Európai Unió átlagát, de a jelenlegi trendek alapján abban bízunk, hogy a 2020-ra kitűzött 75 százalékos célkitűzést is reálisan elérhetjük.

A másik fontos célterület, amelyet talán érdemes kiemelni, a kutatás-fejlesztés és innováció területe. Hasonlóképpen az elmúlt négy évben folyamatosan, ha nem is ilyen látványos, de szintén jelentős mértékű növekedés következett be. Ennek eredményeként a legfrissebb adatok szerint, amely a 2013. évre vonatkozik, a GDP 1,44 százaléka növekedett a kutatás-fejlesztési ráfordítások aránya. Fél évtizeddel korábban még egy százalék körüli szinten mozgott ugyanez a ráta, ami azt jelenti, hogy fél évtized alatt majdnem sikerült megmárfélszerezni ezt a GDP-hez viszonyított rátát. Ez nemcsak abszolút értékben, illetve a GDP-hez viszonyított relatív mértékében jelent komoly előrelépést, hanem abból a szempontból is, hogy ezzel egy időben egy kedvező strukturális átalakulás is megfigyelhető a ráfordítások összetételében, amennyiben a vállalati ráfordítások aránya fokozatosan növekszik. Ez a hosszú távú fenntarthatóság, illetve a gazdaság tudás alapú növekedése szempontjából mindenképpen kedvező. Itt is úgy látjuk, hogy ha az elmúlt fél évtizedben sikerült megmárfélszerezni ezt a rátát, a következő öt évben reálisan lehet arra számítani, hogy a 2020-ig kitűzött 1,8 százalékos szintet is elérhetjük.

Végül, de nem utolsósorban kiemelek egy olyan indikátort, amelynek kapcsán a korábbi években kevés pozitív tendenciáról tudtunk beszámolni. Most az elmúlt évek adatai alapján itt is pozitív fordulat következett be, ez a társadalmi integráció területe. Az itteni fejleményeket az Európa 2020 stratégia a szegénység és az úgynevezett társadalmi kirekesztettség kockázatának kitétek arányában méri. A legfrissebb adatok alapján 2013-ban ez a magyar indikátor javult, vagyis csökkent a szegénység kockázatának kitétt lakosság aránya, mind a létszáma. Minden okunk megvan azt feltételezni, hogy ez 2014-ben tovább csökkent, hiszen minden mutató, mind a foglalkoztatási, mind a jövedelmi indikátorok, mind a rezsicsökkentés folytatása arra mutatnak, hogy ezek a kedvező folyamatok folytatódhattak. Ebben a kedvező fordulatban döntő szerepet játszik, azt gondoljuk, a foglalkoztatási mutatók javulása, hiszen meggyőződésünk, hogy a szegénységből a foglalkoztatáson keresztül vezet a kifelé tartó út. Ugyanakkor a rezsicsökkentést is érdemes megemlíteni, hiszen ha az egyes részindikátorokat megvizsgáljuk, jól látható az is, hogy például a közüzemi költségekben való elmaradással sújtott lakosság aránya is jelentősen csökkent, ami jelzi, hogy ez a kormányzati intézkedés megtette a hatását ennek az indikátornak a javulásában is. Röviden tehát ezt a három területet gondoltam kiemelni az Európa 2020 stratégiából.

A nemzeti reformprogram egyébként a szokásos struktúrát követi, az Európai Bizottság által meghatározott sablon alapján készült, vagyis tartalmaz egy rövid, a makrogazdasági folyamatokat és a középtávú kitekintést tartalmazó fejezetet, amelyet egy az egyben a konvergenciaprogramból, annak a tartalmából emeltünk át. Majd két külön nagy fejezetben mutatja be a tavalyi országspecifikus ajánlásokra reflektáló kormányzati intézkedéseket, illetve kifejezetten és közvetlenül az Európa 2020 stratégiához hozzájáruló intézkedéseket. Az európai szemeszter is az Európa 2020 stratégia egyik végrehajtási eleme, tehát a két fejezet között van némi átfedés.

Nem fogom az összes intézkedést ismertetni, összesen közel 80 számozott intézkedést tartalmaz a program. Ezek az intézkedések olyanok, amelyek ismertek, tehát nem egy programalkotó összeállítás ez, hanem a megtett intézkedések bemutatása. Nagyon röviden szaladnék csak végig, talán nem is mindegyikre kitérve. Az 1. számú országspecifikus ajánlás tartalmazta a költségvetési konszolidáció témakörét. Azt gondoljuk, hogy az eredmények önmagukért beszélnek. Immár többedik éve stabilan 3 százalék alatti az államháztartási hiány. Ez tavaly is 2,6 százalékra csökkent, idén pedig tovább csökken, és a nem régiben benyújtott költségvetési javaslat alapján ez a csökkenés jövőre is folytatódni fog.

A 2. számú országspecifikus ajánlás a hitelezési aktivitás helyreállítására vonatkozik elsősorban. Itt is látszanak már az első eredmények. Az elmúlt év végén a hitelezési adatok alapján az látszik, hogy a nem pénzügyi vállalkozásoknak nyújtott forinthitelek állománya növekedésnek indult. Ebben, azt gondoljuk, döntő szerepet játszik a Nemzeti Bank növekedési hitelprogramja, illetve annak a kiterjesztése.

A 3. számú országspecifikus ajánlás irányul az adózásra. Itt talán érdemes kiemelni az alacsony jövedelmű munkavállalók foglalkoztatásához kötődő adók mérséklését, amely szerepel az országspecifikus ajánlásban. Erre reflektál az az intézkedés, hogy a munkavédelmi akció keretében meghirdetett szociális hozzájárulási adókedvezményt július 1-jétől kiterjesztjük a mezőgazdaságban foglalkoztatott 25 és 55 év közötti foglalkoztatottakra is, tehát nemcsak az idősekre és nemcsak a fiatalokra, hanem fő szabályként az összes mezőgazdasági foglalkoztatottra. Azt gondoljuk, hogy az ebben az ágazatban foglalkoztatottak általában alacsony jövedelműek és általában a munkaerőpiac szempontjából nem is kedvező helyzetűek.

A 4. ajánlás a foglalkoztatásra vonatkozott. Itt annyit érdemes kiemelni, hogy az elmúlt évben immár egyértelművé vált az, most már valóban kristály tisztán látszik, amit a korábbiakban is hangsúlyoztunk, hogy a foglalkoztatási számok javulása mögött nem elsősorban, sőt nem is meghatározó részben a közmunkaprogram áll, hanem egyre nagyobb arányban a versenyszféra által teremtett új munkahelyek. Itt egy speciális probléma, amely szerepel is az országspecifikus ajánlásban, a fiatalok munkanélküliségének csökkentése, hiszen ez európai szinten is speciális és ezen belül Magyarországot is érintő strukturális probléma. Az az intézkedés, amelyet talán érdemes kiemelni, az ifjúsági garancia bevezetése, illetve a korábbi hasonló programok folytatása immár a 2014 és '20 közötti európai uniós fejlesztési programokból finanszírozva. Ennek a lényege, a középtávú célja az, hogy négy hónapon belül minden fiatal vagy új munkahelyet, vagy munkatapasztalatot, vagy valamifajta, a jövőbeni elhelyezkedési esélyeit javító képzést kaphasson. Tehát ha jelentkezik egy jelenleg nem állásban lévő fiatal, akkor négy hónapon belül megoldást kaphasson a problémáira. Ezt a célt hosszabb távon tudjuk csak elérni. Jelenleg ez a legalább hat hónapja állást kereső fiatalokra irányul, de fokozatosan fogjuk a célcsoportot bővíteni, hogy a középtávú célokat is elérjük.

Az 5. számú ajánlás az üzleti környezet javítására irányul. Egy fontos elemet érdemes talán hangsúlyosan említeni, ez a közbeszerzési jogszabályi környezet javítása, továbbfejlesztése, egy új koncepció kidolgozása, illetve főleg arra irányuló lépések megtétele, hogy az új közbeszerzések a korábbinál nagyobb arányban elektronikus formában lebonyolíthatók legyenek, illetve minden, a közbeszerzésekhez kapcsolódó kommunikáció elektronikus formában megvalósulhasson. Ez nemcsak egyszerűsíti, gyorsítja és reményeink szerint olcsóbbá teszi a közbeszerzések lefolytatását, hanem az egész eljárások transzparenciáját és ilyen módon a versenyélénkítő hatását is javíthatja.

Az oktatási országspecifikus ajánlásban részben a korábbi, általában EU-s forrásokból finanszírozott programok folytatásáról számolunk be, illetve az új felsőoktatási stratégia elfogadásáról, amelyre az elmúlt év végén került sor. Itt is az látható, hogy a célindikátorok javulást mutatnak, a korai iskolaelhagyók száma és aránya is csökkent az elmúlt évben, a felsőfokú végzettségűek részaránya pedig növekedett. Ez utóbbi fejlemény következtében a nemzeti reformprogramban módosítottuk is az erre vonatkozó 2020. évi célkitűzést. Az eddigi 30 százalékról 34 százalékra növeltük a 2020-ig elérendő célszámot, amire minden esélyünk megvan, hiszen a felsőfokú végzettséggel rendelkezők aránya fokozatos növekedést mutat

immár második évtizede. Ha a mostani beiskolázási arányokat kivetítjük 2020-ra, akkor ez a 34 százalékos célkitűzés minden valószínűség szerint elérhető lesz.

Végül az utolsó országspecifikus ajánlás, amely az energetikára, illetve a közlekedési területre vonatkozik. Itt talán azt érdemes lehet kiemelni, hogy részben folytatódott a közösségi közlekedés rendszerének az átalakítása, hatékonyságának javítása. Részint pedig, ami a szabályozott energiaárakat illeti, Magyarország teljesítette azt az elmúlt évi ajánlásokban megfogalmazott felkérést, hogy vizsgálja meg a szabályozott energiaárak hatását a hazai energiaszektorra, a beruházásokra, illetve más releváns tényezőkre. Ezt a vizsgálatot a magyar kormány elvégezte és úgy találta, hogy a szabályozott energiaárak rendszere, intézménye nem jelent olyan beruházásokat visszafogó tényezőt, amely az energetikai ágazat fejlesztéseit visszafogná, vagy általában az ágazatra negatív hatással lenne.

Elnök úr, azt gondolom, hogy itt befejezném a talán már így is túlságosan hosszúra nyúlt beszámolót és természetesen a kérdésekre örömmel próbálok válaszolni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a helyettes államtitkár úrnak a tájékoztatást.

Szeretettel köszöntjük a bizottsági ülésén a következő két napirendi pontunk előadóját, Balogh László helyettes államtitkár urat, valamint a közben megérkezett két képviselőtársamat, dr. Józsa István képviselő urat és Gyopáros Alpárt. Egyben szeretnék további eseti képviselői megbízásokról is beszámolni. Gyopáros képviselő úr Farkas Flóriánt helyettesíti, Józsa képviselő úr pedig Tóth Bertalant.

Mindezek után a kérdésekre kerülhet sor. *(Dr. Józsa István jelentkezik.)* Elsőként Józsa képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon!

Hozzászólások és kérdések

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, alelnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Előterjesztő! Meglep ez a rendkívüli magabiztosság, mintha nem ugyanabban az országban élnénk, mintha nem ugyanazon országból szerezni a tapasztalatainkat. Valószínűleg ön nem mozdul ki a minisztérium elefántcsont tornyából és csak a számaival, az indikátoraival van elfoglalva. Lehet, hogy ebből levonhatja ezeket a következtetéseket, amelyeket most szemrebbenés nélkül előadott. Nem várom el, hogy egy hivatalnokban legyen szociális érzékenység, nem várom el, hogy egy hivatalnok, aki félti az állását, utánanézzon a statisztikai számoknak, annak, hogy egy átlag mögött mi rejlik, de a felső 10 százalék kiemelt preferálása 2010 óta olyan irányba viszi az átlagokat, amiből esetleg valami kis pozitívum elképzelhető, de az alsó két decilisen egyértelműen durva a leszakadás.

Ön azt mondja, a rezsicsökkentésnek volt olyan következménye, hogy most már kisebb a díjhátralékosok száma. Persze, mert az első két évben 200 ezer embert kikötöttek a közszolgáltatásból, hiszen 3-6 hónapnál tovább nem tudták fizetni a díjjaikat. Tehát olyan hatásokat emleget 2013-14-re, amelyek lehet, hogy önmagukban igazak, de az alapja az, hogy 2010, '11-12-ben olyan mélyre süllyedt a bázis - én azt nem mondom, hogy csak az önök politikája miatt, benne volt ebben természetesen a világgazdasági válság is -, amelyhez képest ki lehet mutatni ilyen kicsi előrelépéseket. Tehát azt mondani, hogy az energiapolitika, egyáltalán ez a hatóságirásdi nem veti vissza az energiaszektort, egyszerűen nem felel meg a valóságnak. Nem lehet látni beruházást, erőműbezárást annál többet. Ott van a vadonatúj gönyüi kombinált gázciklusú erőműve az E.ON-nak, amit vagy bezár, vagy félgözzel megy. A Tiszai Erőmű négy blokkját nem felújítják, hanem bezárják. Ott voltak a kapcsolt energiatermelés kis erőművei, amelyek ellátták olcsó távhővel a

településeket, de amikor megszüntették a KÁT rendszert, ezek mind tönkrementek. Ezer megawatt kapacitás ment tönkre, ezermilliárd beépített vagyon vált semmivé.

Ezek csak kiragadott példák, nem az ön feljegyzése szerint haladok, hanem csak arra térek ki, ami megragadta a figyelmemet. A szociális területen véleményem szerint sokkal rosszabb a helyzet, mint ön feltételezi. A makrogazdasági keresztadatokból látszik, hogy csökkent a lakossági fogyasztás. Lehet, hogy az utóbbi egy-másfél évben egy icipicit nőtt, de előtte olyan mértékben csökkent, ami azt mutatja, hogy azokban a társadalmi rétegekben, körülbelül a társadalom kétharmadában, ahol hónapról hónapra fillérre elköltik a fizetést, mert különben nem tudnak megélni, önök csökkentették a jövedelmet és ott növelték, ahol nem költik el, hanem megtakarításra fordítják. Ez látszik, több államkötvényt jegyeznek és növekszik a lakossági megtakarítás, ami lehet, hogy az átlag szintjén megint egy jól mutató makrogazdasági adat, viszont a megélhetés körülményeit, mondjuk, 6 millió magyar számára nem javítja, számukra azt jelenti, hogy sokkal nehezebben élnek. Lehet, hogy most az utóbbi másfél évben, ahhoz képest, amilyen mélyre jutott 2013-ra, van átmeneti pozitívum. Ugyanis ez a gazdasági válság inkább ilyen W-alakú volt, tehát nem sikerült ezt a torzított L-alakot megvalósítani, Magyarországon volt egy második visszaesése 2011-ben a gazdasági folyamatoknak. Tehát ehhez viszonyítva lehet, hogy van olyan relatív bázisadat, amelyhez képest ön ki tudja mutatni ezeket az átmeneti pozitívumokat, de azért azt kérem, hogy amikor például a finanszírozás, a hitelezés bővüléséről beszél, ne felejtse el, hogy nem alapvetően piaci, tehát kereskedelmi banki hitelezés áll mögötte, hanem a Magyar Nemzeti Bank gazdaságélénkítő refinanszírozási programja. Ha azt leveszi belőle, igenis azt tudja jelenteni az Uniónak is és mindenkinek, hogy a piaci alapú hitelezés Magyarországon nem nőtt, hanem visszaesett.

Nem mondom, hogy a gazdaság végső eredményét tekintve ki kell vonni a nemzeti banki élénkítő programot. Ez ott van a magyar gazdaságban természetesen, ez pozitívum. Erre mondtam annak idején, hogy három csepp víz a sivatagban. Szükség van rá, abból is kinőhet néhány fűszál. De amikor egy ilyen 2020 programról kíván jelentést adni, akkor, azt hiszem, egy picit árnyaltabban érdemes ezt megtenni. Erre tettem néhány javaslatot. Azt kérem, hogy nagyobb szociális érzékenységgel, a dolgoknak kicsit a mélyét is vizsgálva próbálják összeállítani az uniós jelentést. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen a képviselő úrnak a részben szakterületét érintő kiegészítést. Kérdezem, hogy merült-e fel kérdés, mert a kérdéseknél tartunk. Parancsoljon!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): A kérdés az volt, amit mondtam a kiegészítésben, hogy a valóság árnyaltabb. Tehát nem érzi-e úgy, hogy a szegénység területén van tennivalója a kormánynak? Nem érzi-e úgy, hogy a jelentésben ki kell térni arra, hogy a hitelezés csak úgy tudott nőni... Tehát a mellé, amiket mondtam, mind ide lehet tenni ezt a kérdést, hogy nem gondolja-e úgy, hogy ez a kiegészítés még kell a jelentéshez.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A képviselő úrnak akkor ez a teljes kérdéssora? Mert a kérdéseket folyamatosan szokta csepegtetni. Tehát több kérdést nem szeretne feltenni. *(Dr. Józsa István: Igen. Megyek sajtótájékoztatóra!)* Köszönöm szépen. Alelnök úr, parancsoljon!

BANA TIBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Helyettes Államtitkár Úr! Valóban vannak olyan területek, melyekkel összefüggésben pozitívumokról beszélhetünk, ilyen a családi kedvezmények bővítésének kérdése, vagy éppen a kutatás-fejlesztés területe, amelyre kitért, hiszen itt ténylegesen történt az elmúlt évek során elmozdulás pozitív irányba, bár még így is messze elmaradunk az európai uniós átlagtól.

Azonban több célkitűzés van, amelyekkel kapcsolatban én is kritikai észrevételeimnek szeretnék hangot adni. Az egyik a foglalkoztatás kérdése. Nem gondolom, hogy helytálló lenne az a megállapítás a helyettes államtitkár úr részéről, hogy az elmúlt év során valóban olyan mértékben jelent meg a versenyszféra a pozitívumokban, hogy nem a közmunkaprogram adatai tették volna ki a többséget. Továbbra is azt látom, hogy ez erőteljesen torzítja az adatot és sok esetben bizony a külföldön munkát vállalókat is beleszámítják a statisztikába, így jöhetett ki ez a pozitív adat. Vidéken a tapasztalatokat nézve azt látom továbbra is, hogy nagyon ritka az, amikor értékteremtő közmunkáról beszélhetünk. Nyilván elvétve találkozhatunk ezzel, de egyáltalán nem ez a jellemző, tehát ezen a területen kellene további erőfeszítéseket tenni.

Való igaz, hogy a szegénységnek, társadalmi kirekesztődésnek kitett népesség aránya a megelőző évhez képest csökkent, de ha a 2010-es adatokkal vetjük össze a legutóbbi adatot, akkor azt láthatjuk, hogy ehhez képest továbbra is rosszabb helyzetről beszélhetünk. Tehát ezen a területen is további lépésekre lenne szükség. Jövő évre a személyi jövedelemadó csökkentését jelentette be a kormány 16-ról 15 százalékra, viszont - mi azt mondjuk - sokkal szélesebb rétegeket lehetne segíteni azzal, ha megfogadnák az általunk benyújtott javaslatot, amely az alapvető élelmiszerek áfájának 5 százalékra való mérséklésére vonatkozott. Ebbe az irányba kellene tehát elmozdulni.

Összességében tehát azt mondom, hogy bizonyos statisztikai adatok kapcsán meglehetősen torz képet kaphatunk, és ezek a valósággal nem feltétlenül vannak mindig összhangban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Van-e még kérdés? *(Firtl Mátyás jelentkezik.)* Firtl Mátyás képviselő úr. Parancsoljon!

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Nem is kérdés, inkább egy-két gondolatot szeretnék megfogalmazni. Nem szándékoztam hozzászólni, de ha a kedves Józsa képviselő úr az energiaszektorról beszél, meg 2010-ről és a válság hatásairól, meg kell jegyezni, hogy egy dologról azért megfeledkezett. A válság előtt önök is kormányon voltak. Tehát nem 2010-től egyik napról a másikra került felszínre például Gönyű problémája. Speciel ezt csak azért tudom, mert Gönyű beruházásának dolgait láttam, tudok is róla úgy, mint ön, tehát benne vagyok ebben a históriában. Lehet így sarkosan megfogalmazni, mintha az 2010-től kezdődött volna, de nem, annak előzményei vannak.

Egy másik megjegyzésem is volna, mert a 2020-as programról beszélünk és annak egy közbülső állomásán vagyunk. Ha valaki ezt az anyagot megnézi, annak az van címeként is írva, hogy a „2015. évi”. Ha pedig ezt nézzük, óhatatlanul csak ki kell jelenteni, hogy egyfajta fejlődésen, egyfajta javuláson mégis keresztülmentünk. Amit mindig elfelejtünk, tisztelt képviselőtársaim, pedig most itt van az európai parlamenti képviselőnk is, hogy ezek az adatok az Eurostat adatai alapján vannak számolva, nézve, vizsgálva. Amikor a konvergencia megfeleléségnek kell eleget tennünk az Európai Unió felé, akkor mégiscsak ez a kormány volt az, amely eljutott valameddig, meg kell nézni, hogy az államháztartási hiány hol tart, hol van az

államadósságszintünk és mégiscsak a szegénységben egyfajta előrelépés van. Egyetértek: sokkal többet kell tenni.

Sokkal többet kell tenni abban is, hogy a béreink a felzárkózás irányába valamilyen szinten elmozduljanak. Ez eddig teljesen rendben van. De azt kijelenteni, hogy ezen a téren nem történt elmozdulás, nem lehet, sőt azt sem lehet mondani, szeretném leszögezni, hogy növekedett a szegénység. Ha a belföldi kereskedelmi forgalom növekszik, és erre alapozzuk a gazdasági teljesítmények növekedését, a kis- és közepes vállalkozások fejlődési pályáját, akkor abból az következik, hogy vásárlóerőben mégiscsak valami történt és itt maradt az emberek között. Amikor a megtakarításokról beszélünk, azt mondja, hogy kétharmad részben. Az az egyharmad hozza azt a fajta megtakarítást, amelyből az államadósság finanszírozására már lehetőség van? *(Dr. Józsa István: Egytized hozza! A felső egytized!)* Nem akarok ebbe a vitába belemenni, csak azt akarom mondani, hogy kicsit árnyaltabban kellene tudni fogalmazni. Mert közbülső lépésben vagyunk, ezt mindenképpen szerettem volna rögzíteni, közbülső állomáson vagyunk, és azok az adatok, amelyekben igenis megfeleltünk, azok eredmények, ha tetszik, ha nem. Az elmúlt időszakban, 2010-ig ilyen eredményeket nem tudott ez az ország produkálni! *(Dr. Józsa István: Ez sem igaz!)* Semmilyen szinten nem tudott produkálni. *(Dr. Józsa István: Nem igaz!)* Görögország szindrómájából jöttünk fel! Ezt ne felejtjük el, és nem azért, hogy dicsérjük annyira önmagunkat, én csak azt mondom, hogy ezt ne felejtjük el, ezek eredmények.

Egy kérdésem azonban nekem is lenne. Valóban várható-e, hogy a gazdasági eredményből, amelyre egyébként megint az Európai Unió, a világgazdasági elemzők mondják, hogy jó, következően a magyar kormány további lépéseket tud tenni azért, ahogy elhangzott, hogy a magyar bérek, a magyar szociális ellátórendszer jobb helyzetbe kerüljön? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy szeretne-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)*

Az elhangzottak alapján két rövid kérdést szeretnék feltenni.

Józsa képviselő úr és Firtl Mátyás képviselőtársam is említést tett a tagállami vállalatok között szereplő szegénységben és társadalmi kirekesztettségben élő népesség csökkenéséről. Ennek kapcsán vannak olyan adatok ebben a beszámolóban, amelyeket én is furcsállok és szeretném feltenni a kérdést, hogy miért van ez. Józsa képviselő úr azt mondta, hogy a számok jót mutatnak. E tekintetben ez nem igaz. Hiszen látjuk, hogy 2014-re 3 millió 35 ezer fő tartozik ebbe a csoportba, és a '11-es adat 2 millió 900 ezer fő volt. Azt nem értem, szemben Józsa képviselő úrral, aki talán utalt erre, hogy a rezsicsökkentés miért nem segített ezeknek az embereknek. Ezt kizárt dolognak tartom. Ez teljesen életszerűtlen vidéken is. *(Dr. Józsa István: Volt, akin nem segített! Ha kikapcsolták!)* Bana képviselő úr arról tett említést, hogy vidéken ezeket nem ennyire tapasztaljuk. Ezt biztos tapasztaljuk. Ha kevesebbet kell a rezsziért fizetni és ez a szegénységben élőknek nem segít, akkor mi segít nekik? Ugyanezt kérdezem: ha a devizahitelek ügyében, a megsegítésükre a kormány több lépésben tett intézkedéseket és ez nem segít nekik, akkor mi segít? A foglalkoztatási ráta 2010-től történő 6,8 százalékos emelkedése, ha nem segít nekik, akkor mi segít? A minimálbér emelése, ha nem segít nekik, akkor mi segít? A családi adókedvezmény kiterjesztése a járulékokra is, ha nem segít nekik, akkor mi az, ami segít? Az ingyenesség kiterjesztése a közétkeztetésben, ha nem segít ennek a körnek, akkor mi segít? Szeretném tudni, hogy a számok akkor miért mutatják úgy, mintha nem Józsa képviselő úrnak lenne igaza.

A másik kérdésem is hasonló természetű, az oktatással kapcsolatos. Ha bekapcsoljuk a különböző médiumokat, úgy tűnik, mintha katasztrófa lenne a felsőoktatásban. Itt pedig olyan számokat látunk, amik ennek homlokegyenest ellentmondanak. Már a vállalatunkban is szeretnénk a tagállami vállalatunkat önként javítani felfelé, hogy majd 30 százalékról 34 százalékra emeljük a felsőfokú végzettségűek arányát. Akkor miről beszél a média? Ezt szeretném megtudni a helyettes államtitkár úrtól.

Vissza is adom a szót. Parancsoljon!

Turóczy László válasza

TURÓCZY LÁSZLÓ helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen a kérdéseket. Megpróbálok egyenként végigmenni rajtuk.

Először Józsa képviselő úr kérdéseire válaszolnék. Valóban az Európa 2020 stratégia célrendszere nem annyira szofisztikált, hogy minden társadalmi folyamat minden részfolyamatára külön indikátort tartalmazzon. Mindazonáltal a szegénységre vonatkozó indikátor összetett, amely három részindikátort foglal össze. A relatív szegénységet, az anyagi nélkülözésben élőket, az abszolút jövedelmi szegénységben élőket, illetve az alacsony munkaintenzitású háztartásban élőket. Azt látjuk, ha ezeket a részindikátorokat is tekintjük, hogy egy fokozatos és már nem is csak egy évre visszatekintő javulás mutatkozik, ugyanis először ezekben az indikátorokban az alacsony munkaintenzitású háztartásban élők aránya és száma kezdett csökkenni, vagyis javulni már két évvel ezelőtt. Akkor valóban fel is hívtuk a figyelmet, hogy ez az első pozitív jel ebben az indikátorban, ezt említettem a bevezető hozzászólásomban, hiszen valóban az a meggyőződésünk, hogy a szegénységből csak munkával lehet kitörni és ezt érdemes leginkább támogatni, ösztönözni. Valóban annak, hogy az utóbbi években több százezer új munkahely jött létre és nem csak közfoglalkoztatásban - erre majd még visszatérek -, bizony van egy olyan hatása, hogy akik új munkahelyre jutnak, azoknak több a jövedelmük és ki tudnak törni a szegénységből. Önmagában az a tény, hogy egy év alatt 250 ezer fővel csökkent a szegénység kockázatának kitett, tehát a különböző szegénységi indikátorok unióhalmazába eső népesség száma, azt gondolom, ezt az eredményt nem kell magyarázni. Tény az, hogy ezzel a csökkenéssel gyakorlatilag a 2010-11 körüli szintre sikerült csak visszajutni. Annyiban egyetértek tehát, hogy a bázis nem kedvező. Egy viszonylag magas számot kell csökkentenünk, de ezt a viszonylag magas számot most 10 százalékkal sikerült csökkentenünk. Ha 3 milliós állományhoz vetítjük a 250 ezres csökkentést, akkor, azt gondolom, ez bizony jelentős mértékű és a jelenlegi gazdasági folyamatokat ismerve minden jel arra mutat, hogy ez a következő években is folytatódni fog. Értelemszerűen ez a csökkenés kizárólag a szegénységben, vagy ennek kockázatában élőkre vonatkozik. Ez nyilvánvalóan nem csak a legfelső decilist, vagy a legmagasabb jövedelmi kategóriákba esőket fedi le.

Az energetikai szektor esetében, azt gondolom, nagyon fontos azt is látni, hogy a rezsicsökkentés szociális hatásait most nem részletezve, alapvetően itt van egy világgazdasági folyamat is, amely az energiaárak csökkenésének irányába hat. Az, hogy Magyarországon jelenleg vannak felesleges, vagy nem kihasznált energetikai, villamosenergia-termelői kapacitások, nem a rezsicsökkentésnek köszönhető, hanem egyszerűen annak, hogy a jelenlegi világgazdasági folyamatok, a jelenlegi világgazdasági árszint mellett ezeket a kapacitásokat most nem éri meg üzemeltetni, de ez nem jelenti, hogy egy világgazdasági trendforduló, vagy árfordulat esetén ezeket a kapacitásokat az érintett piaci szereplők nem fogják újra beüzemelni.

Ami a vállalati szektor finanszírozását illeti, valóban azt nem vitatjuk, hogy a javulás mögött egy fontos tényező a Magyar Nemzeti Bank növekedési hitelprogramja, hiszen azért is indult ez a növekedési hitelprogram, hogy javítsunk a piaci hitelezési folyamatokon. Ugyanakkor emellett azt látjuk, hogy más lépések is abba az irányba mutatnak, hogy a növekedési hitelprogram szerepét a kereskedelmi bankok jegybanki refinanszírozás nélkül is fokozatosan átvegyék. Kicsit hasonlít ez a közmunkához is. A közmunkának sem az a célja, hogy teremtsen új munkahelyeket és biztosítsa a foglalkoztatás bővülését, hanem az, hogy azokban az években, abban az átmeneti időszakban, amikor a piac nem képes kellő számban és minőségben munkahelyeket teremteni, biztosítsa a jövedelemszerzés lehetőségét a rendes piaci körülmények között átmenetileg elhelyezkedni képtelen munkaerő-kínálat számára. A finanszírozásnál is ugyanez a helyzet. A növekedési hitelprogram funkciója az, hogy abban az időszakban, amíg a piaci folyamatok még nem képesek jelentős bővülésre, nem képesek jelentősen nagyobb mértékben finanszírozni a gazdasági növekedést, addig ez a jegybanki refinanszírozású kedvező hitelprogram ennek a helyébe álljon. Jelenleg abban a fázisban vagyunk, hogy jelentős a szerepe a jegybanki hitelprogramnak, de ez a szerep a következő években fokozatosan csökkenni fog. Talán csak egy dolgot emelek ki, amire majd a kollégám nyilván ki fog térni a konvergenciaprogram ismertetésekor: például a bankadó meghirdetett fokozatos csökkentése nyilvánvalóan elő fogja segíteni a piaci, akár jegybanki refinanszírozás nélküli hitelezési folyamatok élénkülését.

Bana képviselő úr kérdezett rá először a foglalkoztatási számokra. Azt gondolom, hogy egyébként nyilván minden folyamatot és minden makrogazdasági indikátort árnyalni lehet a mögöttes információk ismeretével, de ehhez hasonló mértékű foglalkoztatásbővülésre, munkahelyteremtésre, összevetettük egyébként az európai uniós statisztikákkal, az elmúlt négy évben Magyarországon kívül egyetlen ország volt képes. Ez egyébként Írország, aki még mélyebbről indult, hiszen Írországot a 2008-9 évi válság még súlyosabban érintette, mint Magyarországot. Tehát ilyen mértékű munkahelyteremtést és foglalkoztatásiránta-javulást, azt gondolom, még ha nem is ismerjük részleteiben a mögöttes folyamatokat, mindenképpen eredményként kell értékelni. A statisztikák alapján az új munkahelyeknek több mint kétharmada most már a versenyszférában jön létre. Tehát sem nem a közmunka programban, sem nem külföldön. Valóban 2012-13-ban még el lehetett mondani, hogy igen jelentős volt akkor a szerepe a közmunka programnak, de azóta a gazdasági növekedés élénkülésével párhuzamosan a piaci, a versenyszférában való munkahelyteremtés is felgyorsult és az elmúlt évben összességében már a munkahelyek többségét, több mint kétharmadát a piac hozta létre és nem a közmunka program.

Azt hiszem, utaltam arra, hogy valóban a szegénységi indikátorok 2010-hez képest még minimális romlást mutatnak, de azt gondoljuk, hogy az elmúlt év javulása, ez a 250 ezer fős csökkenés egy pozitív lépés. Persze lehetett volna ennél nagyobb mértékű javulást is elképzelni, abban reménykedni, de azt gondolom, hogy ha ilyen ütemben folytatódik ez a javulás a következő években, akkor néhány év után már teljesen egyértelmű lesz, hogy ledolgozzuk a világgazdasági válság alatt felhalmozódott szegénységi problémáinkat is.

Valóban, ahogy Firtl képviselő úr említette, azok az indikátorok, amelyekre épül mind a nemzeti reformprogram, mind a konvergenciaprogram, ezek az Eurostat által használt indikátorok, mutatók, tehát sztenderd, minden európai uniós tagállam által használt és elismert indikátorok. Ezeken mi nem változtatunk semmit, használjuk azt a módszertant, amelyet mindenki más is Európában.

Természetesen - hogy a kérdésre reflektáljak - valóban ez egy éves dokumentum, amely az éppen aktuális folyamatokat mutatja be és az éppen aktuális, már végrehajtott, vagy végrehajtás alatt álló intézkedéseket foglalja össze. Értelemszerűen jövő ilyenkor már egy új nemzeti reformprogramról fogunk beszámolni, remélhetőleg a folyamatok további javulásáról, illetve új intézkedésekről. Ezek az intézkedések értelemszerűen elsősorban az Európa 2020 stratégia keretén belül Magyarország felzárkózására, növekedésösztönzésére, új munkahelyek teremtésére, illetve ezen belül a szociális felzárkózásra is irányulni fognak. *(Dr. Józsa István távozik.)*

Az elnök úr kérdéseire nem reagáltam még. Nem is vagyok benne biztos, hogy a kérdések nekem szóltak. Azt gondolom, hogy azok az információk, adatok, amelyeket az elnök úr felsorolt, önmagukért beszélnek. Azt az állapotot, amikor egy indikátor javul, javulásként szoktuk értékelni, értelmezni. Nyilván van, amikor az indikátorok mögött vannak olyan tényezők, amelyeket szintén értékelni kell ahhoz, hogy a hosszabb távú trendeket is azonosítani tudjuk és ne, mondjuk, egy-egy év változásaiból vonjunk le hosszabb távú következtetéseket. Azt gondoljuk azonban, hogy ezen indikátorváltozások, amelyeket a program most bemutat, nem egyedi, egyes években bekövetkező ingadozások, vagy szélsőértékek, hanem egy kisebb vagy nagyobb mértékben, de javuló trendbe illeszkedő számok, amelyeknek a folytatódása a következő években nyilvánvalóan várható. A kormány gazdaságpolitikájának is az a célja, hogy ezeket a trendeket részben fenntartsa, részben, ahol lehet, tovább erősítse. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen a kérdésekre adott választ. A Nemzetgazdasági Minisztérium helyettes államtitkárának köszönjük, hogy itt volt.

Tájékoztató a 2015. évi konvergenciaprogramról

A második napirendi pontunkra térnénk át. Szeretettel köszöntjük a minisztérium másik helyettes államtitkárát, Balogh László urat. A második napirendi pont a 2015. évi konvergenciaprogramról szóló tájékoztatás, mely középtávú gazdaságpolitikai és költségvetési célkitűzéseket tartalmaz, amelyeket az Európai Bizottság értékkel, majd a Tanács is megvitat. Örvendetes tény, hogy bizottságunk már hosszú évek óta napirendjére tűzi a konvergenciaprogramot, amely idén a jövő évi költségvetési törvénnyel párhuzamosan készült. Ebben a programban kedvezőnek tűnnek a megismert tények. A helyettes államtitkár urat arra kérem, hogy ismertesse. Parancsoljon!

Balogh László tájékoztatója

BLOGH LÁSZLÓ helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A régi hagyományhoz igazodva néhány szót szeretnék szólni a konvergenciaprogramról.

Elsősorban az a fontos, hogy a konvergenciaprogram, mint elhangzott, a nemzeti reformprogramnak egyfajta ikertestvére. Ezek párhuzamosan és iteratív módon készülnek. Ahogy elhangzott, április 30-án kerültek benyújtásra. Ami újszerű volt idén, különösen a konvergenciaprogram tekintetében, hogy valóban a tavaszra előrehozott költségvetési törvény előkészítése miatt nagyon szoros a logikai kapcsolat a benyújtandó költségvetési javaslat és a konvergenciaprogramban megfogalmazott célok között. Ez azt jelenti, hogy más években tavasszal a konvergenciaprogram az Európai Bizottság menetrendje szerint kötelezően elkészül, és közben eltelik négy-öt hónap, amikor persze a költségvetésben a világgazdasági változásokhoz kicsit kellett

igazítani a dolgokat. Most teljes, száz százalékos átfedés van az elkészült törvényjavaslat és a konvergencia között a dolgok természetéből fakadóan.

Örvendetes, hogy 2014-gyel kapcsolatban ez a konvergenciaprogram már 3,6 százalékos növekedésről tudott beszámolni és egyúttal ez alkalmat adott a kormánynak arra is, hogy a korábbi 2015-re vonatkozó előrejelzését viszonylag jelentős mértékben, 2,5 százalékról 3,1 százalékra emelje fel. Hozzá kell tennem, hogy a bizottság előtt is ismert módon, a kormány ezekben a konvergenciaprogramokban alapvetően konzervatív megközelítést alkalmaz. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint ha a 2014-es konvergenciaprogramra utalok, abban még a '14. évre 2,3 százalékos növekedés volt. Ehhez képest sikerült 3,6 százalékos növekedést produkálni és bár az IMF, illetve piaci elemzők is már 2015 vonatkozásában sokkal hamarabb a korábbi 2,5 százalékos növekedés felfelé való módosításáról döntöttek, ilyen előrejelzéseket adtak, a kormány meg kívánta várni az első negyedév eredményeit és csak most, amikor számos egyéb tényező viszonylag biztosan alátámasztotta a 3,1 százalékos növekedést, akkor módosította felfelé.

A konvergenciaprogram azokat az országspecifikus ajánlásokat is alátámasztja makrogazdasági, fiskális oldalról, amelyeket majd az Európai Bizottság várhatóan május 13-án, tehát még a héten el fog fogadni. Ez nem egészen száz százalékos információ, hisz a biztosok kollégiuma fenntartja a jogot arra, hogy akár két olvasatban véglegesítse ezeket. De az előzetes jelzések szerint van esély arra, hogy a héten ezek az országspecifikus ajánlások meg fognak jelenni. Ezzel kapcsolatban természetesen felmerülhet az a kérdés, hogy a nem régiben, a múlt héten nyilvánosságra került tavaszi előrejelzése az Európai Bizottságnak némileg eltér a kormány által, a konvergenciaprogramban előre jelzett számoktól. Ennek részben az az oka, hogy az Európai Bizottság a téli előrejelzést április 21-én zárta le, tehát az április 21-én ismert elemek, döntések, számok alapján prognosztizált, és ekkor többek között a tőkehúsokra vonatkozó áfacsökkentés nem volt ismert, ennek a növekedésre gyakorolt hatását például nem tudta számszerűsíteni még az Európai Bizottság.

Azt gondolom, hogy a 3,6 százalékos növekedés, illetve az erre az évre előrevetített 3,1 százalékos növekedés bármilyen mércével pozitív. Az Európai Unióval való összehasonlításban rendkívül pozitív. Nagyon kevés ország dicsekedhet vagy lehet büszke ilyen magas növekedési szintre, tehát a válság hatásai és annak az elnyúló hatása érzékelhető, bár lassú növekedés természetesen, azt gondolom, mindannyiunk örömeire látható az Európai Unióban, de ezek inkább kettő alatt, sem mint a fölött vannak. Még egy dolgot szeretnék mondani csak a 3,6 százalékos növekedés relativitását érzékeltetve. Egy ország előz meg bennünket a GDP növekedésében az Európai Unióban, az Írország, ahol 3,6 százaléknál magasabb növekedés volt. Tehát azt gondolom, hogy ezek a számok mindenképpen imponálóak.

A fiskális területről is néhány szót szeretnék szólni. Tényleg azt gondolom, hogy az a fajta, ha tetszik, eltökéltség, ha tetszik, elkötelezettség, hogy a fiskális egyensúly mindenképpen a 3 százalékos maastrichti kritérium alatt legyen tartósan, tetten érhető a kormány fiskális politikájában. Ezen túlmenően, és ennek a technikai részleteibe nem akarok belemenni, a strukturális hiány, vagy hiánylimit is, tehát nemcsak a headline figure, ahogy ezt mondják, nemcsak az első vonalban látszó szám, hanem a mögöttes strukturális fiskális hiány is igyekszik az Európai Unió által megkövetelt szinten maradni annak veszélyét elkerülendő, pontosabban megelőzendő, hogy esetleg költségvetési deficit hiányeljárás induljon. Tehát ez nagyon végiggondolt, megalapozott és a folyamatos csökkenés irányába mutató számokat tartalmaz. Ez járulhat hozzá, vagy ez is segít abban, hogy az adósságszintben, amely kétség kívül abszolút számokat tekintve még mindig magas a GDP-hez viszonyítva, a fokozatos és trendszerű egyenletes csökkenés láthatóvá válik.

A konvergenciaprogramban a múlt évben 76,9 százalékos volt a deficit, erre az évre ezt 74,9 százalékra várjuk és tervezzük csökkenteni. A 76,9 százalékról csak annyit mondanék: mindnyájan tudjuk, hogy ez százalékos szintet tekintve alacsonyabb csökkenés, mint amit szerettünk volna mindnyájan. De tegyük hozzá, hogy az euróárfolyam, amely 2013. december 31-én és 2014. december 31-én volt, csaknem 20 forinittal volt más és magasabb, mint egy évvel korábban. Ennek ellenére sikerült négytized százalékkal csökkenteni, még így is, euróban kifejezve az adósságszintet. Árfolyamszűrten ez nyilván jelentősebb csökkenést jelent, de még így is meg tudott felelni a kormány annak a vállalásának, céljának, hogy az adósságszintet csökkentse. Abban bízunk, legalábbis én személy szerint mindenképpen, hogy az a szélsőséges árfolyammozgás, amely tavaly december utolsó napjaiban volt megfigyelhető, talán minden december környékén nem következik be.

A munkanélküliségről és a foglalkoztatás alakulásáról volt szó. Talán nem is mennék bele, hiszen, azt hiszem, a bizottság előzetesen viszonylag részletes leírást kapott a konvergenciaprogramról. Mégis egy dolgot szeretnék a foglalkoztatással kapcsolatban kiemelni és utána inkább a kérdéseknek adnám a terepet.

Nevezetesen, ahogy ez elhangzott, a közmunka program kulcsszerepet játszott '11-12-ben, talán még '13-ban is a tekintetben, hogy elérje mindazokat, akik sokszorosán hátrányos helyzetben vannak, alacsonyan képzettek, olyan régiókban munkanélküliek adott esetben egy évtized óta, vagy hosszabban, akiknek visszajutása mindenfajta gyakorlati tapasztalat szerint a normális elsődleges munkaerőpiacra hihetetlenül nehéz. Természetesen új munkahelyeket is teremtett, de a közmunka program elsődleges célja talán nem is ez, hanem inkább az, hogy állami segítséget nyújtson ezeknek a leszakadó embereknek ahhoz, hogy lehetőséget kapjanak a munkaerőpiacra visszatérni, ezen belül még különböző egyszerűbb, vagy adott esetben bonyolultabb szakképzést adjon azért és ahhoz, hogy amikor a gazdaság fellendül, és láttuk, hogy 2014-ben ez bekövetkezett, az elsődleges munkaerőpiacon is el tudjanak helyezkedni. Az úgynevezett tranzíciós arány, azoknak az embereknek az aránya, akik több éves, nagyon hosszú távú munkanélküliség után vissza tudtak kerülni az elsődleges munkaerőpiacra és már a versenyszférában dolgoznak azóta, évről évre javul. Az első évben 11 százalék volt, majd 13 százalék és a legutolsó statisztikák szerint már 15 százalék. Természetesen ez a szám reményeink szerint is nőni fog, mert ez a cél, de azt gondolom, hogy ha a közmunka programban foglalkoztatottak számát a teljes foglalkoztatottak köréből levonjuk, akkor is egy négy milliós foglalkoztatási számhoz jutunk és az EU statisztikai módszertan szerint 1992 óta soha négy millió ember Magyarországon aktívan nem dolgozott. Ha még hozzáteszem a közmunkát és a benne rejlő potenciált, ezeknek az embereknek egy része várhatóan a versenyszférában, a normális elsődleges munkaerőpiacon el fog tudni helyezkedni. Azt gondolom tehát, ez egy olyan kezdeményezés, amely valóban a munkaerő-piaci szempontból sokszorosán hátrányos helyzetű embereket és az őket követő generációt, az ő gyerekeiket segítheti a munkaerőpiacra jutásban egy nagyon nehéz helyzetben. Persze, a félreértések elkerülése végett, azt gondolom, nem vagyunk az út végén. Tehát ez nem a végeredmény, hanem valóban egy helyzetkép.

Tisztelt Elnök Úr! A konvergenciaprogramról nagyon sokat lehetne beszélni, részletesen is hozzáférhető, inkább a kérdésekre igyekszem válaszolni. Köszönöm szépen.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen. Erre biztosítunk most lehetőséget. A képviselőtársaimat illeti a szó. Parancsoljanak! *(Balczó Zoltán és Bana Tibor jelentkezik.)* Az európai parlamenti képviselőt illeti a szó.

BALCZÓ ZOLTÁN európai parlamenti képviselő: Köszönöm a lehetőséget. Ha már itt vagyok és más nem kérdezett, valóban egy kérdést szeretnék feltenni.

Nevezetesen: most szinkronban történik az európai szemeszter keretében a konvergenciaprogramnak, talán mondhatni, iterációs egyeztetése az Európai Unióval, és ha jól tudom, végül is az ECOFIN, a Tanács fog ebben egy végső elfogadási javaslatot tenni, vagy döntést hozni. Ugyanakkor, nem tudom, milyen határidőn belül, lehet, hogy két hét múlva talán, akár a költségvetés is benyújtásra kerül. Tehát őszintén azt a kérdést teszem fel az államtitkár úrnak, hogy milyen nehézséget okoz, vagy hogy tudják azt áthidalni, hogy végül is a konvergenciaprogram elfogadása a költségvetés egyeztetésével történik, a makrogazdasági pálya alapvetően meghatározza a költségvetés főszámaikat, pedig ahogy említette, van eltérés a tekintetben, hogy milyen növekedéssel kalkulál jelenleg az Európai Bizottság, valamint a magyar kormány. Ez pedig alapvetően meghatározza ezt. Tehát tényleg egyszerű és őszinte kérdés, hogy ezt a nehézségeket hogyan tudja menet közben áthidalni a kormányzat, hogy ne kelljen azt mondani, hogy benyújtottunk egy javaslatot és a tárgyalás során három hét múlva azt mondjuk, hoppá, bocsánat, ezt így fogadták el, induljunk el más számokból. Ez az egyik kérdésem.

A másik csak egy megjegyzés. Valóban, ha nézzük azt, hogy milyen GDP-növekedésre számíthatunk és csak Írország áll előttünk, ez egy pozitív adat. Mivel makrogazdasági pályáról van szó, nem is vonom be ide a GfK Hungária, illetve egy nemzetközi szervezet 2014-es adatait az egyes országok átlagos fogyasztásáról, amivel rendelkezik egy állampolgár. Azonban, ha már azt hallom, hogy nagyon sikeresen vívtuk meg az államadósság elleni harcot és itt az ingadozó százalékokról beszélünk, ami, tudom, bizonyos szempontból a nemzetközi pénzvilágban a megítélés egy szempontja, egy másik számot hadd tegyek hozzá. 2010 áprilisában, a választások hónapjában a központi költségvetés bruttó adóssága 19323 milliárd forint volt. Most a legutolsó adat márciusi, az Államadósság-kezelő Központét néztem meg, 24370 milliárd forint. Tehát ha abból indulok ki, hogy amit elvileg vissza kell fizetni, vagy aminek a növekedésével a kamatokat kell fizetni, az bizony 2010 óta 5057 milliárd forinttal növekedett. Ez több mint 20 százalék. Nyilvánvalóan örülni kell, ha a GDP-arányos adatunk csökken, csak mégis az árnyalás kedvéért az abszolút számot is mellé tettem. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bana alelnök úr is jelentkezett. Parancsoljon!

BANA TIBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Helyettes Államtitkár Úr! Részben Balczó Zoltán európai parlamenti képviselőnk már elmondta, amit szerettem volna az államadósság vonatkozásában. Nem régiben a miniszterelnök úr egy tévéinterjúban is arról beszélt, hogy bár GDP-arányosan csökkenésről beszélhetünk, de számszerűen 2010-hez képest magasabb összeggel állunk szemben. Erre vonatkozik az egyik kérdésem. Az elkövetkezendő éveket a helyettes államtitkár úr ebből a szempontból hogyan látja?

A másik, amire kitért a program és egyébként az előző napirendi pontnál az elnök úr tett is fel kérdést ezzel kapcsolatban, a devizahitelek ügye, a devizahitelek rendezése, amelyről a háttéranyagban is olvashattunk és nagyon pozitív előjellel. Mi ezt árnyaltabban látjuk, hiszen amikor előfordulhat, hogy autóhitelek esetében egy adott cég elküldi azt, hogy a tisztességtelenül felszámított összeg nulla forint és ez tömegesen történt meg, akkor még bőven vannak problémák. Kérdezném, hogy például az MNB forintosítási javaslatával kapcsolatban és összességében hogyan látja

a helyzetet ebben a témában és a megoldást a helyettes államtitkár úr. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két nagyon rövid kérdéssel szeretném még kiegészíteni az elhangzottakat. Az anyagban látszik, hogy a magánszektor beruházási aktivitása tartósan és jelentősen meghaladja a 20 százalékot. Azt szeretném kérdezni, hogy miből tevődik össze és hogyan tartható ez a jó szám.

Illetve a foglalkoztatási ráta növelése tekintetében a célkitűzést ismerjük, illetve azt is, hogy a teljes foglalkoztatás irányába közel 3 százalékos munkanélküliségi rátának az elérése a cél. Ez hogyan érhető el és vannak-e olyan intézkedések ebben a csomagban, amelyeket itt érdemes megemlíteni?

Parancsoljon, helyettes államtitkár úr, visszaadom a szót a válaszokra.

Balogh László válasza

BALOGH LÁSZLÓ helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Más sorrendben mennék a kérdések megválaszolásában és köszönöm a kérdéseket.

Nem könnyű az Európai Bizottság és a kormány közötti kommunikáció amiatt, hogy bizonyos időpontokban a számok eltérhetnek egymástól, például a költségvetési folyamatok előrejelzése tekintetében. Valóban az országspecifikus ajánlások elfogadására valamikor júniusban az ECOFIN fog sort keríteni. Hogyan illeszthető be menet közben a folyamatokba olyan javaslatok beépítése, amelyeket a magyar kormány még szeretne megvalósítani? Kétség kívül az a fajta, ha tetszik, szigorú és zárt menetrend, amelyet az Európai Bizottság megszabott az országspecifikus ajánlásokhoz az európai szemeszterben, nem könnyíti meg ezt a helyzetet. De ezeket adottságnak kell tekinteni. Tehát az április 30-ai szigorú határidő a nemzeti reformprogram és a konvergenciaprogram benyújtására adott. Hogy mondjam? Ezeket legtöbbször és a legtöbb ország igyekszik úgy megfogalmazni, hogy bizonyos mozgásteret hagyjon magának arra az esetre, amikor ősszel a költségvetés összeállítása, vagy egyéb, a következő évet érintő gazdaságpolitikai program finomítására kerül sor.

A jelen esetben is jeleztem, hogy az Európai Bizottság tavaszi előrejelzése egy korábbi időpontban zárult le. Tehát ott már így is minimum egy nagyon fontos intézkedés volt, amit nem tudott figyelembe venni. De azt is elmondhatom, hogy a hivatalos csatornákon a kormányzati képviselők és az Európai Bizottság illetékes munkatársai gyakorlatilag rögtön érintkezésbe lépnek, ezeket jegyzik, és, azt gondolom, majd a következő előrejelzésbe ezek a számok is beépítésre kerülnek. Tehát az az iteratív folyamat, amivel a friss bejelentések, friss döntések átvétele az európai bizottsági szintre megtörténik, úgy látjuk, működik. Bízunk benne, hiszen természetesen ez volt a célja, hogy mindkét dokumentum április végi benyújtása elősegítheti azt, hogy az országspecifikus ajánlásokban reális ajánlások szülessenek meg. *(Dr. Józsa István visszaérkezik.)*

Balczó képviselő úr nyilván az európai parlamenti vitákban sokszor találkozott az ownership kifejezéssel, angolul így mondják, mert Juncker elnök úr most nagyon hangosan és nagyon erőteljesen szorgalmazza ezt, tehát hogy magáénak érezze a tagállam az ajánlásokat. Hogy minél jobban magáénak tudja érezni, ezt nagyon fontos szempontnak tekinti. Azt gondolom, hogy az Európai Bizottság oldaláról is van egy érdek, hogy olyan ajánlásokat fogalmazzon meg, amelyek persze a közös cél, az európai növekedés, foglalkoztatás irányába visznek az egyik oldalon, de a másik oldalon végrehajthatóak, illeszkednek az adott ország gazdaságpolitikájába, hogy ne homlokegyenest más, meg ne teljesen a valóságtól elrugaszkodott ajánlásokat

fogalmazzanak meg. Ez Juncker elnök úr bejelentése volt hivatalba lépésekor. De a puding próbája az evés, most várjuk ezt a fajta az új vagy megújított európai szemeszter ajánlásokat. Hozzá kell tenni, hogy az országspecifikus ajánlások végrehajtásának százalékos mutatója európai szinten 10 százalék körül van, tehát nagyon-nagyon gyenge. Nyilván az egy közös érdek, hogy ha vannak a foglalkoztatásban, a növekedésben, a beruházások növelésében európai célok, akkor az magyar cél is legyen. Az a jó ugyanis, ha olyan ajánlások fogalmazhatók meg, amellyel minden egyes tagállam valamilyen szinten azonosulni tud, végre tudja hajtani és nem a céljaival ellentétes. Ez a kooperatív magatartás.

Az államadósság tekintetében egy picit óvatos lennék azzal, hogy hó végi adósságadatokat hasonlítsunk össze. Megmondom, miért. Vannak indikátorok, amelyeknél az a fontos, és a nemzetközi pénzü piacok, elemzőintézetek ezt mérik, ami december 31-én beáll. Egy tízezer méteres futóversenynél sem az a fontos, azt gondolom, hogy 2000, meg 5000 meg 9000 méternél ki hol helyezkedik el, annak is van persze valami jelentősége, de az igazi értékmérő az, hogy ki szakítja át a célszalagot, hányadiknak ér be a célba. Ilyen értelemben a célfutó mindig december 31-én készül. Azt, hogy a választási évben, 2010-ben és most az államadósság mekkora, nagyon sok elem befolyásolja, például az, hogy mikor jelentkezik visszafizetési kötelezettség. Az Államadósság Központ például felépít egy tartalékot, hogy nevezetesen két nap alatt kell azt a lejáró követelést visszafizetni. Ezért adott esetben, és jelen esetben ezzel állunk szembe, egy magasabb összeg - idézőjelben - „parkol” ott, amit majd egy hónap múlva kell törleszteni. Nyilván itt a piaci folyamatok és egyéb szempontok játszanak szerepet.

Ha már az államadósságról van szó és a százalékokról, megint a nemzetközi irodalom és a nemzetközi elemzőintézetek akárhogy is, de mégiscsak a GDP százalékhöz arányosítják azt egyszerűen csak, mert ez a sérülékenység mérése, hogy mennyire kiszolgáltatott az adott ország külső adósság szempontjából a piaci folyamatoknak, a piaci megfontolásoknak. Nem vitatható módon, akinek 85 százalék van, az sérülékenyebb, mint akinek 75 százalék van, és akinek 60 százaléka van, az még kevésbé sérülékeny. Az egy másik mutatószám, hogy mennyi van devizában denominálva és mennyi van forintban denominálva. Azt kell mondanom, és ez is egy fontos elem, hogy valamikor 2010 környékén, nincs előttem a pontos statisztika, de 2010-'11-ben a devizában denominált adósság még 52 százaléka volt a teljes magyar államadósság-állománynak, most már ez valamivel 40 százalék alatt van. Tehát ahol hazai intézmények, illetve a hazai lakosság birtokolja ezt az adósságállományt, ott ez a fajta volatilis mozgás, viszonylag nagy tőkerészek átcsoportosítása más piacokra magasabb hozam reményében, ez a kockázat nyilvánvalóan nem, vagy alig-alig áll fenn. Tehát ezt a sérülékenységet az elmúlt négy évben ezzel is sikerült csökkenteni. Azzal persze nem lehet vitatkozni, hogy abszolút értékben, forintban kifejezve ezek a számok adott esetben nőnek. Az a lényeg, szerintem ez a lényeges, ha a GDP gyorsabb ütemben nőjön forintban kifejezve, mint ahogy forintban nominálisan kifejezve az adósságállomány csökken. Ez a százalék valószínűleg jó eszköz arra, hogy ezt a fajta pozitív fejlődést, a sérülékenység csökkentését mutattja.

Ami a jövőt illeti, a konvergenciaprogram, 2018-ra már 68,9 százalékos adósságsszinttel számol. Itt meg kell jegyezni, hogy egy nagyon erőltetett, nagyon gyors csökkentés a gazdasági növekedésre ütne vissza. Tehát meg kell találni azt az egyensúlyt értelemszerűen, ami egy stabil, határozott, tetten érhető csökkentést jelent az adósságállományban az egyik oldalon, de nem veszélyezteti a gazdaság növekedését és adott esetben a lakosságnak is reálbér-növekedésen, reáljövedelem-növekedésen keresztül vissza tud juttatni.

A devizahitelek ügyében a legfontosabb az, hogy 2010-'11-től kezdődően számos intézkedés történt a problémájuk kezelésére. Ezek jóllehet a devizahitelek nagy számát elérte, de még sem tudta kellően átfogóan kezelni a problémát. Az igazi megoldás akkor következhetett be, amikor azok a jogi eljárások, magas bírói testületek jogi döntései megszülettek, amelyek feketén-fehéren tudták jogi értelemben tisztázni, hogy melyek azok a törvényhozási aktusok, amelyekkel ezt a helyzetet későbbi, nagyon szigorú és anyagi következményekkel is járó jogi viták nélkül lefolytathatják. Itt emlékeztetek az Alkotmánybíróság döntésére, az Európai Bíróság döntésére és végső soron a Kúria döntésére. Ez a döntés tette lehetővé azoknak a törvényeknek, egyfajta törvénycsomagnak az elfogadását, amelynek a végrehajtása most zajlik.

Ebből a szempontból két dolgot emelnék ki. Végső soron a magyar devizahitelek ebben az átfogó aktusban durván ezermilliárd forintot kaptak vissza az előzetes számítások szerint. Hangsúlyozom, hogy a végleges számot majd csak a tényleges rendezés után lehet kiszámolni, de durván nagyságrendileg ennyit. A másik, ami fontos lényege, hogy a forintosítás megtörtént. Azt alá kell húzni, hogy ha a forintosítás nem történik meg, akkor, mondjuk, január 15-én a devizahiteleket nagyon durván 600-700 milliárdos addicionális teher sújtotta volna. Tehát ennek az előnyeit, vagy védő hatását nehéz volna, azt gondolom, tagadni. Ami a gyakorlati lebonyolítást illeti, a konkrét kérdésre rátérve, itt nagyon vegyesek a tapasztalatok. De azt gondolom, durván kétmillió devizahiteles elszámolásáról van szó. Azokat, akik, hogy úgy mondjam, elégedettek, vagy azt látják, hogy az eredeti jelzéseknek vagy várakozásoknak megfelelően kaptak visszatérítést, vagy vonják le a tőketartozásukból ezeket az összegeket, azokat kevésbé látjuk. Nyilván lehetnek, ezt nem zárom ki, szélsőségek, egyedi példák.

Múltkorban találkoztam egy nem magyar közmondással, amely körülbelül úgy szól, hogy az, hogy „például” nem bizonyíték. Tehát vannak példák, egyedi példák, amelyek nem pozitívak. Természetesen vannak törvényben biztosított jogorvoslati lehetőségek ilyen esetben, itt gondolok a Pénzügyi Békéltető Testületre, magukhoz a bankokhoz vissza kell fordulni, és ha az adott intézmény, vagy intézmények hibát követtek el, rosszul számoltak véletlenül vagy szándékosan, semmit sem lehet kizárni, akkor ezeknek nyilvánvalóan következményük lesz. De azt gondolom, és ebben majdnem biztos vagyok, hogy a döntő többsége az elszámolásoknak sikeres és a végén ez az ezermilliárd mégiscsak a lakossághoz fog visszajutni. Ez pedig pozitívan fog hatni, ebben bízunk, ez van benne az anyagban is, mindenképpen pozitívan fog visszahatni a fogyasztásra és a gazdasági növekedésre is. Egyébként abból a szempontból is pozitív lesz, hogy a bankadó csökkentése mellett a nem teljesítő hiteladósok száma, illetve aránya ettől részben csökkenni fog. Részben azért, mert az adósságteher, a törlesztőrészek csökkennek, részben azért, mert azok esetében, akik már 60-90-120 napos késedelembe estek, az első lépés, hogy lenullázza ezt a késedelmet, tehát ők is a nem teljesítő adósok közül visszatérnek a teljesítőbe. Számos pozitív hatása lehet, ez jövő évre a hitelezési tevékenység előmozdításában is sokat fog segíteni várakozásunk és elképzeléseink szerint.

A beruházási ráta, elnök úr kérdésére visszatérve, valóban 20 százalék fölött van most már második éve. Nagyon sokáig 18 százalék körül mozgott, ezeknek a beruházásoknak egy igen jelentős része szintén a versenyszférából jön, ami annak a bizonyítéka, hogy az organikus gazdasági növekedés megindult és ennek a lendületére érdemes felülni. Sokfajta terület van. Az autóipar és az autóiparhoz kapcsolódó feldolgozó iparok, az értékesítési láncba kapcsolódó beszállítók talán a legnagyobb beruházók. Ugyanakkor a magas feldolgozottságú elektronikai területeken is látunk beruházásokat.

Remélem, sikerült valamennyi kérdésre - lehet, picit hosszabban - válaszolnom. Ha nem, kérem, elnök úr, jelezze, hogy mit hagytam ki, de itt befejezem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a helyettes államtitkár úrnak a tájékoztatást és a napirendi pontot ezzel lezárom.

Az egyes hárszabályi rendelkezésekről szóló országgyűlési határozat 140. §-ának (5) bekezdése értelmében a következő napirendi pontot zárt ülésen tárgyaljuk, amelynek előadója szintén a helyettes államtitkár úr lesz.

Azonban még a zárt ülés előtt lenne egy feladatunk, hiszen az európai parlamenti képviselő úr a nyílt ülésen alanyi jogon vesz részt, zárt ülésen való részvételéről azonban a bizottságnak döntenie kell. Azt javaslom, hogy természetesen a bizottság zárt ülésén Balczó Zoltán képviselő úr részt vehessen. Aki ezzel egyetért, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag elfogadta a képviselő úr jelenlétét.

Kérem, hogy aki nem lehet itt, most távozzon és folytatjuk zárt üléssel.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 26 perc.

A továbbiakban a bizottság zárt ülésen folytatta munkáját. Az ott elhangzottakat külön jegyzőkönyv tartalmazza.)

Tessely Zoltán
a bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezető: dr. Lestár Éva